

Протокол

№

гр. София, 23.05.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 23.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2645** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10.23 часа се явиха:

ОСПОРВАЩИЯТ А. К. С. – редовно призван се явява лично и с адв. Й. с представено в днешното съдебно заседание пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ Директорът на Главна Дирекция „Гранична Полиция” - редовно призван, не се явява, представлява се от юрк. М. с пълномощно, представено в днешното съдебно заседание.

Страните /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като взе предвид становището на страните и като не намери процесуална пречка за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адв. Й. – Поддържам жалбата. Да се приемат доказателствата, съдържащи се в административната преписка.

Юрк. М. - Оспорвам жалбата. Да се приемат доказателствата.

СЪДЪТ, съобразявайки становището на страните намира, че не са налице предпоставките за сключване на споразумение между страните, поради което на основание на чл.146 ГПК във връзка с чл.144 АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото.

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. К. С. с адрес за призоваване [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Заповед с рег. № 835/22.02.2012 г. на Директора на Главна Дирекция „Гранична Полиция”, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 6 месеца.

СЪДЪТ, с определението за насрочване на делото е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл.170, ал. 1 АПК, чл. 171 ал. 4 АПК и е изискал представянето на определени документи.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателства по делото заверените копия от документи, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспорения акт.

ПРИЕМА изпратените с молба от 29.03.12 г. документи от ответника като доказателства по делото.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпили доказателства от ответника с писмо от 11.05.12 г.

Адв. Й. - Да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, изпратени от ответника с писмо от 11.05.12 г. като доказателства по делото.

Юрк. М. - Пояснявам твърдението си, изложено в писмото от 11.05.12 г., а именно установила съм, че процесния автомобил е бил управляван от А. С. на посочените дати, като и съм задала въпроси на дисциплинарно-разследващия орган и от него съм разбрала, че от пътната книжка се установява от кого е бил управляван лекия автомобил. Тези обстоятелства са видни и от приложения по делото график.

Адв. Й. - Водя и моля да бъде допуснат до разпит в качеството на свидетел К. Е. С., който е служител на ГД „Гранична Полиция”. С неговите показания ще установим факти, касаещи управлението на процесния автомобил.

Юрк. М. - Не възразявам.

СЪДЪТ намира искането за основателно, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит в процесуално качество на свидетел лицето К. С..

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представена лична карта:

К. Е. С. – българин, български гражданин, неосъждан, служител съм на ГД ГП. Със С. и с директора на ГД ГП нямам родствени и административни връзки, не водя дела с тях. Със С. сме колеги в ГПУ Г. към регионална дирекция „Гранична полиция” К..

СЪДЪТ предупреждава свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля:

Свидетелят - От 23 години съм служител на Гранична полиция, а С. познавам от 18 години. През тези години съм работил както в [населено място], така и в [населено място]. Мисля, че С. работи в К. от 1994 г. В момента той заема длъжност „заместник началник” на ГП Г., а аз длъжността „началник група охрана на държавната граница” при ГПУ Г., т.е. аз съм му подчинен. Нашето работно място е в ГПУ Г.. То не се намира нито в града, нито в селото, а е на около 4.5 км. от [населено място]. Над 200 човека работят в ГПУ Г.. За изпълнение на задълженията има пет автомобила „Л. Р.”, един „С.”, една „Л. Нива” и един специализиран автомобил „Т. 05”. Ръководството на ГПУ има два автомобила, които са за ползване „Нисан П.” и „С. П.”. Не знам държавния контролният номер на лекия автомобил Нисан. Тези два автомобила се използват като дежурни автомобили в ГПУ. Използват се преди всичко при възникване на извънредни ситуации в почивни дни. Има винаги дежурен в ГПУ и ако възникне инцидент, при който се налага транспортирането на хора се използват тези автомобили. Тези автомобили се използват също при съвещания и оперативки, когато се ходи до К. при директора на Регионалната дирекция. Мисля, че местодомуването на тези автомобили е в регионалната дирекция. Аз съм ползвал автомобила Нисан, когато съм бил дежурен от К. до ГПУ Г.. Когато съм бил дежурен и е следвало да се придвижва, в случай, че е имало колеги на спирката съм ги взимал. Автомобилът се ползва в извънработно време и в почивните дни. Аз имам заповед, че мога да управлявам този автомобил. Лица, които имат право да управляват този автомобил са началника на ГПУ, заместник началника и други лица. Тези лица използват автомобилите за целите, за които е предназначен. Не знам автомобилът да е ползван за други цели. Автомобилът винаги се оставя да ношува в дирекцията, в К.. На другия ден, ако съм на работа съм се придвижвал с този автомобил до ГПУ, и ако е имало колеги по спирките съм ги взимал. От 2 години, откакто съм в ГПУ, не ми е известно този автомобил по разпореждане да е бил използван за извозване на служители от К. до работните им места. Автомобилът по принцип може да бъде ползван по заповед или за извършване на проверка. Аз съм ползвал автомобила при възникване на гранична обстановка и по разпореждане на ръководството, също така когато съм бил дежурен. През работно време автомобилът стои в ГПУ Г., но ношува в регионалната дирекция. През работно време съм ползвал автомобила, защото е трябвало да го закарам от регионалната дирекция до ГПУ и в тази връзка съм извършвал превоз на колеги, които съм виждал на спирката. Автомобилът има служебна пътна книжка, която има ред за попълване. Всеки, който го управлява е длъжен да попълни дата, начален и краен километраж, и да се подпише ведно с часа, когато е приключил транспорта.

На въпроси на адв. Й.:

Свидетелят – Категорично за последните 2 години не знам някой от ръководството на ГПУ да е използвал автомобила като личен.

Страните /поотделно/ - Нямаме въпроси.

След изчерпване на въпросите към свидетеля същия бе освободен, като му бе върната личната карта.

Страните /поотделно/ - Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ като взе предвид становището на страните и съобрази липсата на доказателствени искания намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна,

поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ**

Адв. Й. – Моля да постановите решение, с което да уважите жалбата и да ни присъдите разноски. Допуснати са нарушения на административно-производствени правила. На първо място дисциплинарното производство е образувано в нарушение на чл. 234, ал. 1 на правилника на ЗМВР по анонимен сигнал. Въпреки това в края на проверката е изготвена справка от 30.12.11 г., в която се установява, че няма извършени нарушения от типа на изложените в анонимния сигнал. На базата на тази справка не може да бъде наложено наказание. Неизвестно защо производството продължава и е издадена заповед. В нея не са конкретизирани фактически и правни основания, няма точно посочване на нарушенията, объркани са и правните основания - посочени са две различни правни основания, което изисква налагане на различни наказания. Посочен е чл. 224, ал. 1, т. 2 ЗМВР, който поддържа 7 хипотези, без да се уточни коя от тези хипотези представлява нарушенията извършени от доверителя ми. Нарушения има и по чл. 229 и чл. 230 ЗМВР - не е изяснена обективната истина по случая. Няма представени доказателства кое лице следва да управлява този автомобил. Установено е, че автомобила е управляван от няколко души единствено за служебни цели. Наказващия орган не е изслушал доверителя ми, не са взети предвид обстоятелствата, които имат значение за определяне размера на дисциплинарното наказание. Не са спазени сроковете по чл. 225 ЗМВР.

Юрк. М. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Искам да отбележа, че по делото няма график за ползването на автомобила и по принцип не трябва да има. Не е необходим график, за да докаже, че нарушението се е случило във времето, през което жалбоподателя е ръководил ГПУ. Моля да ми дадете срок за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките на чл.149, ал.3 ГПК, във вр. чл. 144 АПК, а именно делото представлява фактическа и правна сложност, поради което следва да даде възможност на юрк. М. в 7-дневен срок от днес да изложат доводите си в писмени бележки.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.00 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

